

Αγωνιστική Συστήριωση Εκπαιδευτικών

Δήλωση των εκλεγμένων στα Δ.Σ. ΔΟΕ και ΟΛΜΕ

Καμία συναίνεση, καμία συμμετοχή στον «διάλογο» κοροϊδία!

Να αποχωρήσουν άμεσα οι εκπρόσωποι ΔΟΕ – ΟΛΜΕ

Το Υπουργείο Παιδείας, με τυμπανοκρουσίες, ανακοίνωσε την έναρξη ενός ακόμη «εθνικού διαλόγου» για την Παιδεία και ειδικά για τη νέα αρχιτεκτονική του Λυκείου, τη Δευτέρα 16 Φλεβάρη 2026.

Κυβέρνηση και Υπουργός Παιδείας επιχειρούν, όπως έκαναν και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, να καλλιεργήσουν την εντύπωση ότι η συζήτηση ξεκινά «από μηδενική βάση», ότι δήθεν τίποτα δεν είναι προαποφασισμένο. Δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα.

Ο συγκεκριμένος «διάλογος» είναι προσχηματικός. Το βασικό πλαίσιο έχει ήδη κλειδώσει: ένα Λύκειο-εξεταστική αρένα από την Α' τάξη, όξυνση των ταξικών φραγμών, έξοδος των μαθητών από το Λύκειο και στροφή τους στην κατάρτιση και τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια, σύνδεση του σχολείου με τις ανάγκες της αγοράς.

Η εμπειρία από τους προηγούμενους, κατ'επίφαση «εθνικούς διαλόγους», είναι αποκαλυπτική. Το αποτέλεσμα τους ήταν η οικοδόμηση ενός σχολείου ακόμα πιο αποκρουστικού, πιο άχαρου και πιο βαρετού για τους μαθητές· ενός σχολείου εντατικοποίησης, εξεταστικών φραγμών και αποστειρωμένης γνώσης.

Γι' αυτό είναι βαθιά υποκριτικά τα κροκοδείλια δάκρυα των εκάστοτε Υπουργών Παιδείας ότι «το Λύκειο έχει χάσει τον ρόλο του». Παραγνωρίζουν σκόπιμα ότι οι ίδιοι κυβέρνησαν, νομοθέτησαν και διαμόρφωσαν αυτό το Λύκειο. Ένα Λύκειο ταξικής επιλογής και διαφοροποίησης, φίλτρο για τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών.

Αυτή τη γραμμή έχουν υπηρετήσει με συνέπεια όλα τα κόμματα που κυβέρνησαν: ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ. Με διαφορετική φρασεολογία αλλά με κοινή στρατηγική: σχολείο της αγοράς, όχι των μορφωτικών αναγκών της νεολαίας.

Επιπρόσθετα αναρωτιέται κανείς, μια πολυπληθής επιτροπή 106 μελών, με 7 συνταξιούχους εκπαιδευτικούς, 47 στελέχη της διοίκησης της εκπαίδευσης, δηλαδή πρόσωπα άμεσα συνδεδεμένα με την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής, 40 πανεπιστημιακούς και 6 εκπροσώπους φορέων – ο ένας μάλιστα του Συνδέσμου Ιδιωτικών Σχολείων – τι διαφορετικό πόρισμα μπορεί άραγε να παραγάγει από αυτό που θέλει η κυβέρνηση; Πόσο «ανοιχτός» και «αμερόληπτος» μπορεί να είναι ένας διάλογος, όταν η πλειοψηφία του αποτελείται από τον ίδιο τον διοικητικό μηχανισμό του Υπουργείου;

Ακόμη πιο προβληματικό είναι το ζήτημα της εκπροσώπησης. Πώς είναι δυνατόν οι εκπρόσωποι των Ομοσπονδιών ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, που εκφράζουν πάνω από 160.000 εκπαιδευτικούς, να έχουν την ίδια «βαρύτητα» με μεμονωμένους συμμετέχοντες, που έχουν απλώς την ιδιότητα του υποστηρικτή της κυβερνητικής πολιτικής. Η θεσμική και συλλογική εκπροσώπηση των εκπαιδευτικών εξισώνεται τεχνητά με ατομικές παρουσίες, ακυρώνοντας στην πράξη τη φωνή των σωματείων.

Δεν πρόκειται για τεχνική λεπτομέρεια. Πρόκειται για συνειδητή πολιτική επιλογή: να διαχυθεί η ευθύνη, να κατασκευαστεί μια επίφαση «ευρείας συμμετοχής», που θα αξιοποιηθεί επικοινωνιακά ως κοινωνική συναίνεση. **Όταν ο «διάλογος» ξεκινά με τέτοια σύνθεση, το αποτέλεσμα του δεν μπορεί παρά να είναι προδιαγεγραμμένο.**

Στόχος είναι να αποσπάσουν τη συναίνεση της εκπαιδευτικής κοινότητας και ευρύτερα της κοινωνίας, ώστε να αποδεχτούν νέα αντιλαϊκά μέτρα. Να αποδεχτούν ότι τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών θα «εκδιώκονται» βίαια από το Λύκειο, θα ωθούνται πρόωρα στην κατάρτιση, θα γίνονται πελάτες της ιδιωτικής εκπαίδευσης και των ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Να αποδεχτούν ένα σχολείο φθινό για το κράτος και ακριβό για τη λαϊκή οικογένεια.

Η παρελκυστική τακτική της Υπουργού να αποφεύγει συστηματικά τις ουσιαστικές συναντήσεις με τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες και τους εκπροσώπους των γονέων και να τους καλεί μόνο όταν χρειάζεται «σκηνικό» για φωτογραφίες και δελτία Τύπου, αποκαλύπτει ξεκάθαρα τι είδους «διάλογος» εννοεί. Ο κλάδος ποτέ δεν αρνήθηκε να συζητήσει για όλα τα ζητήματα με την πολιτική ηγεσία, με ουσιαστικό τρόπο, στη βάση των θέσεων και των πραγματικών διεκδικήσεων που αφορούν τη μόρφωση των μαθητών και τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Οι κυβερνώντες αρνούνται – διαχρονικά- έναν τέτοιο διάλογο, γιατί υπηρετούν μια βαθιά ταξική αντιεκπαιδευτική πολιτική.

Είναι μεγάλες οι ευθύνες των παρατάξεων της ΔΑΚΕ, της ΠΕΚ/ΔΗΣΥ και των δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ (ΔΙΚΤΥΟ, ΣΥΝΕΚ) για την απόφασή τους να συμμετάσχουν σε αυτόν τον προσχηματικό «διάλογο». Είναι άλλο πράγμα η θεσμική εκπροσώπηση και άλλο να γίνεται ο κλάδος «γλάστρα» στα σχέδια της κυβέρνησης της Ν.Δ.

Ως εκλεγμένοι της ΑΣΕ σε ΔΟΕ και ΟΛΜΕ καλούμε τις Ομοσπονδίες να αποχωρήσουν και να μην πάρουν μέρος στον «διάλογο» παρωδία. Καλούμε τους ΣΕΠΕ και τις ΕΛΜΕ να εκδώσουν αντίστοιχες ανακοινώσεις για αποχώρηση των Ομοσπονδιών.

Σε αυτή την προσπάθεια η κυβέρνηση να μη βρει κανέναν πρόθυμο συμπαραστάτη.

Δεν γινόμαστε συνένοχοι στην υλοποίηση της αντιλαϊκής πολιτικής που τσακίζει τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών μας, τα εργασιακά μας δικαιώματα και φορτώνει νέα βάρη στις πλάτες των λαϊκών οικογενειών.

Δε συναινούμε στην υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου. Καλούμε τους εκπαιδευτικούς, τους συλλόγους γονέων, τους μαθητές και τα σωματεία μας να μη γίνουν θεατές σε μια προειλημμένη διαδικασία. Να πάρουν αποφάσεις καταδίκης της.

Να οργανώσουμε συλλογικά την αντίδρασή μας. Να υπερασπιστούμε το δικαίωμα όλων των παιδιών στη μόρφωση και στη ζωή που τους αξίζει. Συνεχίζουμε τον αγώνα – οργανωμένα, συλλογικά, αποφασιστικά.

Αθήνα 16-2-2026